

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (neljäs jaosto)

21 päivänä maaliskuuta 2012*

Yhteinen ulko- ja turvallisuuspolitiikka — Iranin islamilaiseen tasavaltaan kohdistetut rajoittavat toimenpiteet, joiden tarkoituksena on estää ydinaseiden levittäminen — Varojen jäädyttäminen — Kumoamiskanne — Perusteluvelvollisuus — Puolustautumisoikeudet — Oikeus tehokkaaseen oikeussuojaan — Arvointivirhe — Todistustaakka ja näyttökynnys

Yhdistetyissä asioissa T-439/10 ja T-440/10,

Fulmen, kotipaikka Teheran (Iran), ja

Fereydoun Mahmoudian, kotipaikka Teheran,

edustajanaan asianajaja A. Kronshagen,

kantajina,

vastaan

Euroopan unionin neuvosto, asiamiehinnään M. Bishop ja R. Liudvinaviciute-Cordeiro,

vastaajana,

jota tukee

Euroopan komissio, asiamiehinnään M. Konstantinidis ja É. Cujo,

väliintulijana,

joissa on kyse yhtäältä Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä ja yhteisen kannan 2007/140/YUTP kumoamisesta 26.7.2010 annetun neuvoston päätöksen 2010/413/YUTP (EUVL L 195, s. 39), Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EY) N:o 423/2007 7 artiklan 2 kohdan täytäntöönpanosta 26.7.2010 annetun neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 668/2010 (EUVL L 195, s. 25) ja päätöksen 2010/413 muuttamisesta 25.10.2010 annetun neuvoston päätöksen 2010/644/YUTP (EUVL L 281, s. 81) sekä Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä ja asetuksen (EY) N:o 423/2007 kumoamisesta 25.10.2010 annetun neuvoston asetuksen (EU) N:o 961/2010 (EUVL L 281, s. 1) kumoamista koskevasta vaatimuksesta siltä osin kuin nämä toimet koskevat kantajia ja toisaalta sen vahingon vahvistamisesta, joka kantajille on aiheutunut edellä mainittujen toimien toteuttamisesta,

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja I. Pelikánová (esittelevä tuomari) sekä tuomarit K. Jürimäe ja M. van der Woude,

kirjaaja: hallintovirkamies C. Kristensen,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 23.11.2011 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

Asian tausta

- 1 Asian T-439/10 kantaja, Fulmen, on iranilainen yhtiö, joka toimii erityisesti sähkölaitealalla.
- 2 Asian T-440/10 kantaja, Fereydoun Mahmoudian, on Fulmenin enemmistöosakas ja sen hallituksen puheenjohtaja.

Iranin islamilaiseen tasavaltaan kohdistuvat rajoittavat toimenpiteet

- 3 Nyt käsiteltävä asia koskee rajoittavia toimenpiteitä, jotka on otettu käyttöön Iranin islamilaisen tasavallan painostamiseksi, jotta se lopettaisi ydinaseiden leviämistä edistävän ydinenergia-alan toimintansa ja ydinasejärjestelmien kehittämisen (jäljempänä ydinaseiden levittäminen).
- 4 Euroopan unioni on antanut 27.2.2007 Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä neuvoston yhteisen kannan 2007/140/YUTP (EUVL L 61, s. 49) ja 19.4.2007 Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä neuvoston asetuksen N:o 423/2007 (EUVL L 103, s. 1).
- 5 Yhteisen kannan 2007/140 5 artiklan 1 kohdan b alakohdassa määrättiin tiettyjen henkilöiden ja yhteisöjen kaikkien varojen ja taloudellisten resurssien jäädyttämisestä. Luettelo näistä henkilöistä ja yhteisöistä sisältyi yhteisen kannan 2007/140 liitteeseen II.
- 6 Euroopan yhteisön toimivallan osalta asetuksen N:o 423/2007 7 artiklan 2 kohdassa säädettiin sellaisille henkilöille, yhteisöille tai elimille kuuluvien varojen jäädyttämisestä, joiden Euroopan unionin neuvosto oli yhteisen kannan 2007/140 5 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti todennut osallistuvan ydinaseiden levittämiseen. Luettelo näistä henkilöistä, yhteisöistä ja elimistä sisältyi asetuksen N:o 423/2007 liitteeseen V.
- 7 Yhteinen kanta 2007/140 kumottiin Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä 26.7.2010 annetulla neuvoston päätöksellä 2010/413/YUTP (EUVL L 195, s. 39).
- 8 Päätöksen 2010/413 20 artiklan 1 kohdassa säädetään useiden yhteisöjen varojen jäädyttämisestä. Tämän säännöksen kohteena ovat muun muassa ”henkilöt ja yhteisöt, – – jotka osallistuvat [ydinaseiden levittämiseen] tai joilla on välitön yhteys tällaiseen toimintaan tai jotka antavat tukea tällaiselle toiminnalle, – – tai niiden puolesta tai johdolla toimivat henkilöt tai yhteisöt tai niiden omistuksessa tai määräysvallassa, myös laittomin keinoin, olevat yhteisöt, – – joiden luettelo on liitteessä II”.
- 9 Päätöksen 2010/413 19 artiklan 1 kohdassa säädetään päätöksen liitteessä II lueteltujen henkilöiden jäsenvaltioiden alueelle pääsyä koskevista rajoituksista.

10 Päätöksen 2010/413 24 artiklan 2–4 kohdassa säädetään seuraavaa:

”2. Kun neuvosto päättää kohdistaa henkilöön tai yhteisöön 19 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tai 20 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä, se muuttaa liitettä II vastaavasti.

3. Neuvosto antaa päätöksensä, myös luetteloon ottamisen perusteet, tiedoksi – – 2 kohdassa tarkoitettulle henkilölle tai yhteisölle joko suoraan, jos osoite on tiedossa, tai julkaisemalla ilmoituksen, ja antaa kyseiselle henkilölle tai yhteisölle mahdollisuuden esittää huomautuksia.

4. Jos huomautuksia tehdään tai jos esitetään olennaista uutta näyttöä, neuvosto tarkastelee päätöstään uudelleen ja ilmoittaa asiasta kyseiselle henkilölle tai yhteisölle.”

11 Päätöksen 2010/413 liitteessä II oleva luettelo korvattiin uudella luettelolla, joka sisältyi päätöksen 2010/413 muuttamisesta 25.10.2010 annettuun neuvoston päätökseen 2010/644/YUTP (EUVL L 281, s. 81).

12 Asetus N:o 423/2007 kumottiin Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä 25.10.2010 annetulla neuvoston asetuksella (EU) N:o 961/2010 (EUVL L 281, s. 1).

13 Asetuksen N:o 961/2010 16 artiklan 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Jäädytetään kaikki liitteessä VIII luetelluille henkilöille, yhteisöille ja elimille kuuluvat taikka niiden omistuksessa, hallussa tai määräysvallassa olevat varat ja taloudelliset resurssit. Liitteessä VIII luetellaan luonnolliset henkilöt, oikeushenkilöt, yhteisöt ja elimet, – – joista on – – päätöksen [2010/413] 20 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti todettu, että ne:

a) osallistuvat tai ovat suoraan yhteydessä – –tai tukevat [ydinaseiden levittämistä], – – tai ovat tällaisen henkilön, yhteisön tai elimen omistuksessa tai määräysvallassa, myös silloin, kun tällainen omistus tai määräysvalta perustuu laittomiin keinoihin, tai toimivat niiden puolesta tai johdolla;

– –”

14 Asetuksen N:o 961/2010 36 artiklan 2–4 kohdassa säädetään seuraavaa:

”2. Jos neuvosto päättää kohdistaa luonnolliseen henkilöön, oikeushenkilöön, yhteisöön tai elimeen 16 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä, se muuttaa liitettä VIII vastaavasti.

3. Neuvosto antaa päätöksensä, myös luetteloon ottamisen perusteet, tiedoksi [2 kohdassa] tarkoitettulle luonnolliselle henkilölle, oikeushenkilölle, yhteisölle tai elimelle joko suoraan, jos osoite on tiedossa, tai julkaisemalla ilmoituksen sekä antaa kyseiselle luonnolliselle henkilölle, oikeushenkilölle, yhteisölle tai elimelle mahdollisuuden esittää huomautuksia.

4. Jos huomautuksia tehdään tai jos esitetään olennaista uutta näyttöä, neuvosto tarkastelee päätöstään uudelleen ja ilmoittaa tästä asianomaiselle luonnolliselle henkilölle, oikeushenkilölle, yhteisölle tai elimelle.”

Kantajiin kohdistetut rajoittavat toimenpiteet

15 Kun päätös 2010/413 annettiin 26.7.2010, neuvosto sisällytti kantajien nimet kyseisen päätöksen liitteessä II olevassa taulukossa I olevaan henkilöiden, yhteisöjen ja elinten luetteloon.

16 Näin ollen kantajien nimet kirjattiin henkilöiden, yhteisöjen ja elinten luetteloon, joka sisällytettiin asetuksen (EY) N:o 423/2007 7 artiklan 2 kohdan täytäntöönpanosta 26.7.2010 annetulla neuvoston täytäntöönpanoasetuksella (EU) N:o 668/2010 (EUVL L 195, s. 25) asetuksen N:o 423/2007 liitteessä V olevaan taulukkoon I. Täytäntöönpanoasetuksen N:o 668/2010 antamisen seurauksena kantajien varat ja taloudelliset resurssit jäädytettiin.

- 17 Päätöksessä 2010/413 neuvosto esitti Fulmenin osalta seuraavat perustelut: ”Fulmen on osallistunut sähkölaitteiden asentamiseen Fordow’n laitokseen lähellä Qomia [Iran] silloin, kun tämän olemassaolo ei ollut vielä paljastunut”. Täytäntöönpanoasetuksessa N:o 668/2010 käytettiin seuraavaa muotoilua: ”Fulmen on osallistunut sähkölaitteiden asentamiseen Fordow’n laitokseen lähellä Qomia silloin, kun tämän olemassaolo ei ollut vielä paljastunut.”
- 18 Mahmoudianin osalta sekä päätös 2010/413 että täytäntöönpanoasetus N:o 668/2010 oli perusteltu seuraavasti: ”Fulmen-yhtiön johtaja.”
- 19 Neuvosto ilmoitti Fulmenille sen nimen sisällyttämisestä päätöksen 2010/413 liitteessä II olevaan luetteloon ja asetuksen N:o 423/2007 liitteessä V olevaan luetteloon 28.7.2010 päivätyllä kirjeellä.
- 20 Mahmoudian pyysi 26.8. ja Fulmen pyysi 14.9.2010 päivätyllä kirjeellään neuvostoa tarkastelemaan uudelleen niiden sisällyttämistä päätöksen 2010/413 liitteessä II olevaan luetteloon ja asetuksen N:o 423/2007 liitteessä V olevaan luetteloon. Ne pyysivät myös neuvostoa ilmoittaan niille seikat, joilla se perusteli rajoittavien toimenpiteiden kohdistamista niihin.
- 21 Kantajien nimien sisällyttämiseen päätöksen 2010/413 liitteeseen II ei vaikuttanut päätöksen 2010/644 antaminen.
- 22 Koska asetus N:o 423/2007 kumottiin asetuksella N:o 961/2010, neuvosto sisällytti Fulmenin nimen viimeksi mainitun asetuksen liitteen VIII taulukossa B olevaan 13 kohtaan, kun taas Mahmoudianin nimi sisällytettiin saman liitteen taulukossa A olevaan 14 kohtaan. Näin ollen kantajien varat oli tästä lähtien jädetytty asetuksen N:o 961/2010 16 artiklan 2 kohdan nojalla.
- 23 Fulmenin luetteloon sisällyttämistä perustellaan asetuksessa N:o 961/2010 seuraavasti: ”Fulmen osallistui sähkölaitteiden asentamiseen Fordow’n laitokseen lähellä Qomia ennen laitoksen olemassaolon paljastumista.” Mahmoudianin osalta esitettiin seuraava perustelu: ”Fulmen-yhtiön johtaja.”
- 24 Neuvosto vastasi 28.10.2010 päivätyllä kirjeellään kantajien 26.8.2010 ja 14.9.2010 päivätyihin kirjeisiin ja ilmoitti hylkäävänsä uudelleen tarkastelun jälkeen kantajien pyynnön siitä, että niiden nimet poistettaisiin päätöksen 2010/413 liitteessä II olevasta luettelosta ja asetuksen N:o 961/2010 liitteessä VIII olevasta luettelosta (jäljempänä riidanalaiset luettelot). Neuvosto täsmensi tästä, että asiakirja-aineistoon ei sisältynyt uusia seikkoja, joiden perusteella se muuttaisi kantaansa, ja että tämän vuoksi kyseisten tekstien nojalla kantajiin kohdistettuja rajoittavia toimenpiteitä sovellettaisiin edelleen. Neuvosto ilmoitti lisäksi, että sen päätös kantajien nimien pitämisestä riidanalaisissa luetteloissa perustui ainoastaan niissä mainittuihin perusteluihin.

Oikeudenkäyntimenettely ja osapuolten vaatimukset

- 25 Kantajat nostivat unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 24.9.2010 toimittamillaan kannekirjelmillä nyt käsiteltävät kanteet.
- 26 Euroopan komissio pyysi unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 17.1.2011 toimittamallaan väliintulohakemuksella saada osallistua kyseessä oleviin oikeudenkäynteihin tukeakseen neuvostoa. Unionin yleisen tuomioistuimen neljännen jaoston puheenjohtaja hyväksyi väliintulohakemuksen 8.3.2011 antamallaan määräyksillä.
- 27 Unionin yleisen tuomioistuimen neljännen jaoston puheenjohtajan 15.11.2011 antamalla määräyksellä asiat T-439/10 ja T-410/10 yhdistettiin kirjallista ja suullista käsittelyä sekä tuomion antamista varten unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 50 artiklan mukaisesti.

- 28 Osapuolten lausumat ja vastaukset unionin yleisen tuomioistuimen esittämiin suullisiin kysymyksiin kuultiin 23.11.2011 pidetyssä istunnossa.
- 29 Kantajat vaativat kannekirjelmissään, että unionin yleinen tuomioistuin
- kumoaa päätöksen 2010/413 ja täytäntöönpanoasetuksen N:o 668/2010 niitä koskevin osin
 - velvoittaa neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 30 Vastauskirjelmissään kantajat ovat laajentaneet vaatimuksiaan, ja ne vaativat, että unionin yleinen tuomioistuin
- kumoaa päätöksen 2010/644 ja asetuksen N:o 961/2010 niitä koskevin osin
 - vahvistaa vahingon, joka niille on aiheutunut riidanalaisten toimien toteuttamisesta.
- 31 Neuvosto ja komissio vaativat, että unionin yleinen tuomioistuin
- hylkää kanteet
 - velvoittaa kantajat vastaamaan oikeudenkäyntikuluista.

Oikeudellinen arviointi

- 32 Kantajat ovat kannekirjelmissään esittäneet neljä kanneperustetta. Ensimmäinen kanneperuste koskee perusteluvollisuuden noudattamatta jättämistä ja kantajien puolustautumisoikeuksien ja niiden tehokasta oikeussuojaa koskevan oikeuden loukkaamista. Toinen kanneperuste koskee oikeudellista virhettä, joka liittyy toimivaltaisen kansallisen viranomaisen edeltävän päätöksen puuttumiseen. Kolmas kanneperuste koskee kantajien osallistumiseen ydinaseiden levittämiseen kohdistuvaa arviointivirhettä. Neljäs kanneperuste koskee kantajille riidanalaisten toimien toteuttamisesta aiheutunutta taloudellista ja aineetonta vahinkoa.
- 33 Kantajat ovat istunnossa luopuneet toisesta kanneperusteestaan, mikä on merkitty kyseisen istunnon pöytäkirjaan.
- 34 Neuvosto ja komissio väittävät, että kantajien esittämät kanneperusteet eivät ole perusteltuja.
- 35 Ennen kuin kantajien esittämiä kanneperusteita tutkitaan tarkemmin, on tutkittava, voidaanko niiden tietyt vaatimukset, kanneperusteet ja väitteet ottaa tutkittaviksi.

Tutkittavaksi ottaminen

Päätöksen 2010/644 ja asetuksen N:o 961/2010 kumoamista koskevan vaatimuksen tutkittavaksi ottaminen

- 36 Kuten edellä 11 ja 12 kohdasta ilmenee, päätöksen 2010/413 liitteen II luettelo on kanteiden nostamisen jälkeen korvattu uudella luettelolla, joka on vahvistettu päätöksessä 2010/644, ja asetus N:o 423/2007 on kumottu ja korvattu asetuksella N:o 961/2010. Kantajat ovat pyytäneet saada mukauttaa alkuperäisiä vaatimuksiaan niin, että niiden kanne koskee näiden neljän toimen (jäljempänä yhdessä riidanalaiset toimet) kumoamista.

- 37 Tämän osalta on muistutettava, että kun yksityistä suoraan ja erikseen koskeva päätös tai asetus korvataan menettelyn aikana samaa asiaa koskevalla toimella, sitä on pidettävä uutena seikkana, jonka vuoksi kantaja voi mukauttaa vaatimuksensa ja kanneperusteensa. Olisi näet hyvän oikeudenkäytön ja prosessiekonomian vaatimuksen vastaista, että kantajalta vaadittaisiin uuden kanteen nostamista. Lisäksi olisi epäoikeudenmukaista, jos kyseessä oleva toimielin voisi kannekirjelmässä unionin tuomioistuimissa toimesta esitetyistä arvosteluista selviytyäkseen muuttaa riidanalaista tointa tai korvata sen uudella ja vedota kanteen käsittelyn aikana tähän muutokseen tai uuteen toimeen, jotta sen vastapuoli ei voisi ulottaa alkuperäisiä vaatimuksiaan ja kanneperusteitaan koskemaan myöhempää toimea tai esittää tätä vastaan uusia vaatimuksia ja kanneperusteita (ks. analogisesti asia T-256/07, *People's Mojahedin Organization of Iran v. neuvosto*, tuomio 23.10.2008, Kok., s. II-3019, 46 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 38 Esillä olevassa asiassa on näin ollen kyseisen oikeuskäytännön mukaisesti hyväksyttävä kantajien vaatimukset, ja niiden kanteiden on suullisen käsittelyn päättymisen hetkellä katsottava koskevan myös päätöksen 2010/644 ja asetuksen N:o 961/2010 kumoamista kantajia koskevilta osin, ja asianosaisten ja väliintulijoiden on annettava muotoilla vaatimuksensa, perusteensa ja väitteensä uudelleen tämän uuden seikan valossa, mikä merkitsee sitä, että ne voivat esittää täydentäviä vaatimuksia, kanneperusteita ja väitteitä (ks. analogisesti edellä 37 kohdassa mainittu asia *People's Mojahedin Organization of Iran v. neuvosto*, tuomion 47 kohta).

Kantajien vaatimusten toisen osan ja neljännen kanneperusteen tutkittavaksi ottaminen

- 39 Kantajat vaativat vaatimustensa toisella osalla unionin yleistä tuomioistuinta vahvistamaan niille riidanalaisten toimien toteuttamisesta aiheutuneen vahingon.
- 40 Kantajat ovat istunnossa täsmentäneet, että niiden vaatimusten toisen osan tarkoituksena oli vahvistustuomio ja että neljäs kanneperuste esitettiin sen tukemiseksi.
- 41 Unionin tuomioistuinmenettelyissä ei tunneta oikeussuojakeinoa, jonka perusteella tuomioistuin voi ottaa kantaa asiaan yleisellä tai periaatteellisella toteamuksella (asia T-33/01, *Infront WM v. komissio*, tuomio 15.12.2005, Kok., s. II-5897, 171 kohta ja asia T-477/07, *Cofra v. komissio*, määräys 3.9.2008, 21 kohta, ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa). Näin ollen vaatimusten toinen osa ja neljäs kanneperuste on hylättävä, koska unionin yleiseltä tuomioistuimelta puuttuu selvästi toimivalta ratkaista ne.

Sen asiassa T-439/10 esitetyn väitteen tutkittavaksi ottaminen, jonka mukaan Fulmen ei ole osallistunut toimintaan Fordoon laitoksessa lähellä Qomia

- 42 Neuvosto ja komissio väittävät asiassa T-439/10, ettei Fulmen ole erityisesti kiistänyt osallistuneensa toimintaan Fordoon laitoksessa lähellä Qomia ennen kantajan vastauskirjelmävaihetta. Näin ollen sen tätä koskevat väitteet ovat uusi peruste ja ne on siten jätettävä tutkimatta työjärjestyksen 48 artiklan 2 kohdan perusteella.
- 43 On kuitenkin huomattava, että Fulmen väittää kannekirjelmänsä 3 kohdassa, että se "ei koskaan ol[lut] osallistunut millään tavoin – – ydinohjelmaan tai ballistisiin ohjuksiin liittyvään toimintaan Iranissa". Tämä muotoilu tarkoittaa välttämättä, että Fulmen on kiistänyt toimintansa Fordoon laitoksessa lähellä Qomia; se on ainoa toiminta, johon osallistumisesta neuvosto moittii sitä.
- 44 Sama päätelmä on tehtävä kantajan kannekirjelmän 30 ja 31 kohdan perusteella, joissa Fulmen kiistää niiden syiden todenperäisyyden ja vakavuuden, jotka neuvosto on esittänyt kohdistaa siihen rajoittavia toimenpiteitä. Fulmenin väitetty osallistuminen toimintaan Fordoon laitoksessa lähellä Qomia on ainoa syy, johon tämä toimielin vetoaa sisällyttääkseen Fulmenin riidanalaisiin luetteloihin.

- 45 Näissä olosuhteissa on katsottava, että Fulmen on kiistänyt kannekirjelmässä osallistumisensa toimintaan Fordoon laitoksessa lähellä Qomia, mikä merkitsee sitä, että sen tätä koskevat väitteet eivät muodosta työjärjestyksen 48 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua uutta kanneperustetta.
- 46 Neuvoston ja komission esittämä oikeudenkäyntiväite on näin ollen hylättävä.

Asiakysymys

Ensimmäinen kanneperuste, joka koskee perusteluvollisuuden laiminlyömistä, kantajien puolustautumisoikeuksien loukkaamista ja niiden tehokasta oikeussuojaa koskevan oikeuden loukkaamista

- 47 Kantajat väittävät, ettei riidanalaisia toimia ole perusteltu riittävästi niiden suhteen, ettei niiden puolustautumisoikeuksia ole kunnioitettu menettelyssä, joka on päättynyt kyseisten toimien toteuttamiseen, ja että neuvosto on myös loukannut niiden oikeutta tehokkaaseen oikeussuojaan jättäessään antamatta niille tiedoksi niille vastaisen näytön. Asiassa T-440/10 Mahmoudian on myös väittänyt, ettei ensimmäisiä toimia, joilla hänen varansa on jäädytetty, ole annettu hänelle erikseen tiedoksi.

– Perusteluvollisuus

- 48 SEUT 296 artiklan toiseen kohtaan ja käsiteltävinä olevissa asioissa etenkin päätöksen 2010/413 24 artiklan 3 kohtaan, asetuksen N:o 423/2007 15 artiklan 3 kohtaan ja asetuksen N:o 961/2010 36 artiklan 3 kohtaan perustuvan, asianomaiselle vastaista toimea koskevan perusteluvollisuuden tarkoituksena on yhtäältä, että asianomainen saisi riittävät tiedot arvioidakseen, onko toimi asianmukainen vai onko siinä mahdollisesti sellainen virhe, jonka perusteella sen pätevyys voidaan riitauttaa unionin tuomioistuimissa, ja toisaalta, että unionin tuomioistuimet voivat tutkia toimen laillisuuden. Näin muotoiltu perusteluvollisuus on unionin oikeuden yleinen periaate, josta voidaan poiketa ainoastaan pakottavista syistä. Perustelut on näin ollen lähtökohtaisesti ilmoitettava asianomaiselle samaan aikaan kuin hänelle vastainen toimi eikä perustelujen puuttumista voida korjata sillä, että asianomainen saa toimen perustelut tietoonsa unionin tuomioistuimissa käytävän oikeudenkäyntimenettelyn aikana (ks. vastaavasti asia T-390/08, Bank Melli Iran v. neuvosto, tuomio 14.10.2009, Kok., s. II-3967, 80 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 49 Neuvostolla on näin ollen asetuksen N:o 423/2007 15 artiklan 3 kohdan ja asetuksen N:o 961/2010 36 artiklan 3 kohdan nojalla velvollisuus saattaa tapauskohtaisesti asetuksen N:o 423/2007 15 artiklan 3 kohdan tai asetuksen N:o 961/2010 16 artiklan 2 kohdan perusteella toteutetun toimenpiteen kohteena olevan yhteisön tietoon ne erityiset ja konkreettiset syyt, joiden vuoksi se katsoo, että tätä säännöstä on sovellettava siihen, elleivät unionin tai sen jäsenvaltioiden turvallisuuteen tai niiden kansainvälisten suhteiden hoitamiseen liittyvät pakottavat syyt estä tiettyjen seikkojen ilmoittamista. Neuvosto on siten velvollinen ilmoittamaan ne tosiseikat ja oikeudelliset seikat, joihin toimenpiteen laillisuus perustuu, sekä ne toteamukset, joiden vuoksi se on tehnyt päätöksensä (ks. vastaavasti edellä 48 kohdassa mainittu asia Bank Melli Iran v. neuvosto, tuomion 81 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 50 Perusteluvollisuus määräytyy kuitenkin kyseisen toimen luonteen ja sen asiayhteyden mukaan, jossa se on tehty. Perusteluvollisuuden täyttymistä on arvioitava asiaan liittyvien olosuhteiden perusteella, joita ovat muun muassa toimen sisältö, esitettyjen perustelujen luonne ja se tarve, joka niillä, joille päätös on osoitettu, tai muilla henkilöillä, joita se koskee suoraan ja erikseen, voi olla saada selvennystä tilanteeseen. Perusteluissa ei tarvitse esittää kaikkia asiaan liittyviä tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja koskevia yksityiskohtia, koska tutkittaessa, ovatko perustelut riittäviä, on otettava huomioon niiden sanamuodon lisäksi myös asiayhteys ja kaikki asiaa koskevat oikeussäännöt. Erityisesti

on todettava, että henkilölle vastainen toimi on silloin riittävästi perusteltu, kun se on toteutettu asianomaisen tuntemassa asiayhteydessä, jonka perusteella asianomainen voi ymmärtää häntä koskevan toimenpiteen ulottuvuuden (ks. edellä 48 kohdassa mainittu asia Bank Melli Iran v. neuvosto, tuomion 82 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

- 51 Nyt käsiteltävissä asioissa riidanalaisten toimien perusteluista käy yhtäältä ilmi, että rajoittavat toimenpiteet on kohdistettu Fulmeniin siitä syystä, että se on asentanut sähkölaitteita Fordoon laitoksessa lähellä Qomia, ja toisaalta, että ne on kohdistettu Mahmoudianiin Fulmen-yhtiön johtajana.
- 52 Vaikka tämä perustelu onkin lyhyt, se vastaa kuitenkin edellä esitettyjä oikeuskäytännössä vahvistettuja sääntöjä. Kantajat ovat voineet sen avulla ymmärtää, mistä toimista Fulmenia moitittiin, ja kiistää joko näiden toimien todenperäisyyden tai niiden merkityksen. Samoin perustelusta voidaan ymmärtää, että rajoittavat toimenpiteet on kohdistettu Mahmoudianiin sen vaikutusvallan vuoksi, jota hänellä katsotaan olevan Fulmenissa tämän yhtiön väitetyssä johtajan ominaisuudessa.
- 53 Myös kannekirjelmien sisältö vahvistaa perustelujen riittävyyden. Kantajien väitteet, jotka koskevat sitä, onko niiden kirjaaminen riidanalaisiin luetteloihin perusteltua, liittyvät juuri siihen, onko Fulmen toiminut Fordoon laitoksessa lähellä Qomia ja mikä on Mahmoudianin asema Fulmenissa.
- 54 Kantajat esittävät kuitenkin kaksi lisäväitettä.
- 55 Yhtäältä sekä Fulmen että Mahmoudian väittävät, ettei perusteluja tue näyttö, joten ne eivät ole voineet arvioida paitsi niihin kohdistettujen toimenpiteiden ulottuvuutta myöskään sitä, ovatko ne perusteltuja.
- 56 Riidanalaisten toimien perusteluja koskeva kysymys on kuitenkin erillinen kysymyksestä, joka koskee näyttöä menettelystä, josta kantajia arvostellaan, eli kyseisissä toimissa mainittuja tosiseikkoja ja näiden tosiseikkojen luokitteluista siten, että ne merkitsevät ydinaseiden levittämisen tukemista (ks. vastaavasti asia C-548/09 P, Bank Melli Iran v. neuvosto, tuomio 16.11.2011, 88 kohta, ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa).
- 57 Näin ollen kysymys siitä, tukeeko näyttö riidanalaisten toimien perusteluja, on merkityksellinen kolmannen kanneperusteen kannalta, joka koskee kantajien osallistumista ydinaseiden levittämiseen koskevaa arviointivirhettä. Nyt käsiteltävän kanneperusteen yhteydessä se on sitä vastoin tehoton.
- 58 Toisaalta Mahmoudian väittää, että riidanalaisten luetteloiden perusteluissa oleviin, hänen henkilöönsä koskeviin yksityiskohtiin liittyy useita virheitä; hän ei etenkään enää ole Fulmen-yhtiön johtaja.
- 59 Tältä osin on erotettava toisistaan Mahmoudiania koskevien tietojen kaksi eri lajia.
- 60 Siten Mahmoudianin henkilötietojen eli hänen passiaan ja kansalaisuuttaan koskevien tietojen osalta yhtäältä se seikka, että hän on nostanut kanteen unionin yleisessä tuomioistuimessa, vahvistaa sen, että hän on ymmärtänyt, että riidanalaiset toimet koskevat häntä. Mahmoudian ei myöskään esitä väitteitä sen toteutumisesta, että kyseisiä tietoja koskevat epätarkkuudet, joita myöskään neuvosto ei kiistä, olisivat tehneet neuvoston häntä vastaan esittämien seikkojen ymmärtämisen vaikeammaksi. Näissä olosuhteissa ei voida katsoa, että perusteluvollisuus on laiminlyöty näiden epätarkkuuksien osalta.
- 61 Toisaalta kiistäessään olevansa Fulmen-yhtiön johtaja Mahmoudian kyseenalaistaa neuvoston häntä vastaan esittämien seikkojen paikkansapitävyyden. Kuten edellä 56 kohdassa on todettu, kysymys, joka koskee riidanalaisten toimien väitetysti riittämättömiä perusteluja, on eri kuin kysymys siitä, pitävätkö nämä perustelut paikkansa (ks. vastaavasti asia T-84/96, Cipeke v. komissio, tuomio 7.11.1997, Kok., s. II-2081, 47 kohta), joten väite siitä, ettei Mahmoudian ole enää Fulmen-yhtiön johtaja, on tehoton tämän kanneperusteen yhteydessä.
- 62 Edellä todetun perusteella perusteluvollisuuden laiminlyöntiä koskeva väite on hylättävä osittain perusteettomana ja osittain tehottomana.

- Se, ettei päätöstä 2010/413 ja täytäntöönpanoasetusta N:o 668/2010 ole annettu erikseen tiedoksi Mahmoudianille
- 63 Mahmoudian väittää, ettei ensimmäisiä toimia, joilla hänen varansa on jäädytetty, eli päätöstä 2010/413 ja täytäntöönpanoasetusta N:o 668/2010 ole annettu hänelle erikseen tiedoksi vaan että ne on julkaistu yksinomaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä.
- 64 Täytäntöönpanoasetuksen N:o 668/2010 antamishetkellä voimassa olleen asetuksen N:o 423/2007 15 artiklan 3 kohdassa velvoitettiin tältä osin neuvosto perustelemaan mainitun asetuksen 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti tekemänsä päätökset yksityiskohtaisesti ja antamaan perustelut tiedoksi asianomaisille henkilöille, yhteisöille ja elimille. Vastaava säännös on päätöksen 2010/413 24 artiklan 3 kohdassa.
- 65 Vaikka neuvoston on periaatteessa täytettävä sille asetuksen N:o 423/2007 15 artiklan 3 kohdassa asetettu velvoite erikseen suoritettavalla tiedoksiannolla, mainitussa säännöksessä ei säädetty mistään täsmällisestä muodosta, koskei siinä mainittu muuta velvollisuutta kuin ”antaa tiedoksi” asianomaisille henkilöille syyt, joiden vuoksi heidät on kirjattu riidanalaisiin luetteluihin (ks. vastaavasti edellä 56 kohdassa mainitussa asiassa Bank Melli Iran v. neuvosto 16.11.2011 annetun tuomion 52 ja 56 kohta). Samalla tavoin päätöksen 2010/413 24 artiklan 3 kohdassa säädetään vain, että neuvosto ”antaa päätöksensä – – tiedoksi”.
- 66 Näissä olosuhteissa on tärkeää, että kyseisille säännöksille annetaan tehokas vaikutus (ks. analogisesti edellä 56 kohdassa mainitussa asiassa Bank Melli Iran v. neuvosto 16.11.2011 annetun tuomion 56 kohta).
- 67 Nyt käsiteltävissä asioissa ei ole kiistetty sitä, ettei päätöstä 2010/413 eikä täytäntöönpanoasetusta N:o 668/2010 ole annettu erikseen tiedoksi Mahmoudianille. Asianosaiset ovat kuitenkin eri mieltä siitä, tiesikö neuvosto Mahmoudianin osoitteen ja oliko sillä tarvittaessa velvollisuus ottaa se viran puolesta selville.
- 68 On huomattava, että huolimatta siitä, ettei riidanalaisia toimia ollut annettu erikseen tiedoksi, Mahmoudian on kyennyt esittämään neuvostolle huomautuksensa häneen kohdistetuista rajoittavista toimenpiteistä 26.8.2010 päivätyllä kirjeellä eli tätä varten vahvistetussa määräajassa. Hän on myös nostanut unionin yleisessä tuomioistuimessa säädetystä määräajassa kanteen, jolla vaaditaan päätöksen 2010/413 ja täytäntöönpanoasetuksen N:o 668/2010 kumoamista. Hän ei myöskään esitä konkreettisia väitteitä sen osoittamiseksi, että se, ettei kyseisiä toimia ollut annettu erikseen tiedoksi, olisi vaikeuttanut hänen puolustautumistaan neuvostoa vastaan hallinnollisessa menettelyssä taikka unionin yleisessä tuomioistuimessa.
- 69 Näissä olosuhteissa on katsottava, että riippumatta siitä, tiesikö neuvosto Mahmoudianin osoitteen tai oliko sillä velvollisuus ottaa se selville, päätöksen 2010/413 24 artiklan 3 kohdassa ja asetuksen N:o 423/2007 15 artiklan 3 kohdassa säädetyn velvollisuuden noudattamatta jättäminen ei ole estänyt Mahmoudiania saamasta tietoonsa häneen kohdistettujen rajoittavien toimenpiteiden tapauskohtaisia ja erityisiä syitä. Näin ollen se, ettei päätöstä 2010/413 ja täytäntöönpanoasetusta N:o 668/2010 ole annettu erikseen tiedoksi Mahmoudianille, ei voi nyt käsiteltävissä asioissa oikeuttaa näiden toimenpiteiden kumoamista.
- 70 Näin ollen Mahmoudianin tätä koskevat väitteet on hylättävä tehottomina.

– Puolustautumisoikeuksien kunnioittamisen periaate

- 71 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan puolustautumisoikeuksien ja erityisesti kuulluksi tulemistä koskevan oikeuden kunnioittaminen menettelyssä, jota käydään jotakin yhteisöä vastaan ja jonka päätteeksi voidaan tehdä tälle vastainen päätös, on unionin oikeuden perustavanlaatuinen periaate, jota on noudatettava, vaikka kyseessä olevasta menettelystä ei olisi annettu mitään sääntöjä (edellä 48 kohdassa mainitussa asiassa *Bank Melli Iran v. neuvosto* 14.10.2009 annetun tuomion 91 kohta).
- 72 Puolustautumisoikeuksien kunnioittamisen periaate edellyttää yhtäältä, että asianomaisen yhteisön on saatava tietoonsa ne seikat, joita sitä vastaan on käytetty sille vastaisen toimen perustelemiseksi. Toisaalta sille on annettava mahdollisuus esittää asianmukaisesti kantansa kyseisistä seikoista (ks. analogisesti asia T-228/02, *Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran v. neuvosto*, tuomio 12.12.2006, Kok., s. II-4665, jäljempänä OMPI-tapaus, 93 kohta).
- 73 Neuvosto ja komissio kiistävät aluksi puolustautumisoikeuksien kunnioittamisen periaatteen sovellettavuuden nyt käsiteltävissä asioissa. Ne viittaavat asiassa T-181/08, *Tay Za vastaan neuvosto*, 19.5.2010 annettuun tuomioon (Kok., s., II-1965, 121–123 kohta) ja väittävät, että kantajiin ei ole kohdistettu rajoittavia toimenpiteitä niiden oman toiminnan vuoksi vaan sen vuoksi, että ne kuuluvat henkilöiden ja yhteisöjen yleiseen luokkaan. Näin ollen rajoittavien toimenpiteiden toteuttamismenettelyä ei ole aloitettu kantajia vastaan edellä 71 kohdassa mainitussa oikeuskäytännössä tarkoitetulla tavalla, eivätkä ne näin ollen voi vedota puolustautumisoikeuksiin tai ne voivat vedota niihin vain rajoitetusti.
- 74 Näitä perusteluja ei voida hyväksyä.
- 75 Riidanalaisen toimien perusteluista ilmenee yhtäältä, että kantajiin kohdistettujen rajoittavien toimenpiteiden toteuttaminen oikeutetaan sillä, että Fulmenin väitetään toimineen *Fordoon* laitoksessa lähellä *Qomia*, ja sillä, että *Mahmoudian*illa oli vaikutusvaltaa *Fulmenissa*. Näin ollen toisin kuin edellä 73 kohdassa mainitussa asiassa *Tay Za vastaan neuvosto* rajoittavat toimenpiteet on kohdistettu kantajiin, koska niiden itsensä oletetaan osallistuneen ydinaseiden levittämiseen, eikä sen vuoksi, että ne kuuluvat Iranin islamilaiseen tasavaltaan sidoksissa olevien henkilöiden ja yhteisöjen yleiseen luokkaan.
- 76 Näin ollen edellä 73 kohdassa mainitussa asiassa *Tay Za vastaan neuvosto* annetun tuomion 121–123 kohtaa ei voida soveltaa nyt käsiteltävissä asioissa.
- 77 Toisaalta päätöksen 2010/413 24 artiklan 3 ja 4 kohdassa, asetuksen N:o 423/2007 15 artiklan 3 kohdassa ja asetuksen N:o 961/2010 36 artiklan 3 ja 4 kohdassa on joka tapauksessa säännöksiä, joilla taataan niiden yhteisöjen, joihin näiden tekstien perusteella toteutetut rajoittavat toimenpiteet kohdistuvat, puolustautumisoikeudet. Unionin tuomioistuimet valvovat näiden oikeuksien kunnioittamista (edellä 48 kohdassa mainitussa asiassa *Bank Melli Iran v. neuvosto*, 14.10.2009 annetun tuomion 37 kohta).
- 78 Näissä olosuhteissa on katsottava, että nyt käsiteltävien asioiden kantajat voivat vedota puolustautumisoikeuksien kunnioittamisen periaatteeseen.
- 79 Tältä osin kantajat väittävät, ettei neuvosto ole antanut niille päätöksen 2010/413 ja täytäntöönpanoasetuksen N:o 668/2010 antamisen yhteydessä tiedoksi niille vastaisia seikkoja eikä antanut niille tilaisuutta esittää asianmukaisesti kantaansa.
- 80 Oikeuskäytännön mukaan silloin, kun on kyseessä ensimmäinen toimi, jolla yhteisön varat jäädytetään, asianomaista vastaan puhuvat seikat on annettava asianomaiselle tiedoksi joko samalla hetkellä, kun kyseessä oleva toimi toteutetaan, tai mahdollisimman pian sen jälkeen. Kyseisellä yhteisöllä on myös pyynnöstään oikeus esittää kantansa näistä seikoista, kun toimi on toteutettu (ks. vastaavasti yhdistetyt asiat C-402/05 P ja C-415/05 P, *Kadi ja Al Barakaat International Foundation v. neuvosto ja komissio*, tuomio 3.9.2008, Kok., s. I-6351, 342 kohta ja edellä 72 kohdassa mainittu OMPI-tapaus, tuomion 137 kohta).

- 81 Nyt käsiteltävissä asioissa ensimmäiset toimet, joilla kantajien varat jäädytettiin, eli päätös 2010/413 ja täytäntöönpanoasetus N:o 668/2010 annettiin erikseen tiedoksi Fulmenille 28.7.2010. Mahmoudianin osalta edellä 67–69 kohdasta ilmenee, ettei se, ettei kyseisiä toimia ollut annettu erikseen tiedoksi, ollut estänyt häntä saamasta tietoonsa häneen kohdistettujen rajoittavien toimenpiteiden toteuttamisen tapauskohtaisia ja erityisiä syitä, mikä merkitsee sitä, ettei tämä seikka ole vaikuttanut hänen puolustautumisoikeuksiinsa.
- 82 Kantajia vastaan puhuvien seikkojen tiedoksi antamisen sisällöstä kantajat toteavat, ettei neuvosto niiden 26.8. ja 14.9.2010 päivätyissä kirjeissä esittämistä pyynnöistä huolimatta ole antanut niille tiedoksi niitä seikkoja, erityisesti asiakirjoja, joiden perusteella se on kohdistanut kantajiin rajoittavia toimenpiteitä.
- 83 Neuvosto on tältä osin ilmoittanut edellä mainittuihin kirjeisiin antamissaan vastauksissa, ettei sen asiakirja-aineisto sisällä muita seikkoja kuin riidanalaisissa toimissa ilmoitetut.
- 84 Toisin kuin kantajat väittävät, tämä toteamus ei merkitse niiden puolustautumisoikeuksien loukkaamista. Neuvosto ei ole vaikeuttanut kantajien puolustautumista salaamalla sellaisten seikkojen olemassaolon tai sisällön, joihin sen väitteet perustuivat. Todetessaan, ettei sen asiakirja-aineistossa ollut mitään merkityksellistä lisätietoa, se mahdollisti sen, että kantajat voivat vedota tähän, kuten ne ovatkin tehneet kolmannella kanneperusteellaan.
- 85 Mitä tulee kantajien oikeuteen esittää asianmukaisesti kantansa, on todettava, että sen jälkeen, kun 26.7.2010 oli toteutettu ensimmäiset toimet, joilla niiden varat oli jäädytetty, ne lähettivät neuvostolle 26.8. ja 14.9.2010 kirjeet, joissa ne ovat esittäneet väitteensä ja pyytäneet, että niihin kohdistetut rajoittavat toimenpiteet poistettaisiin. Neuvosto vastasi näihin kirjeisiin 28.10.2010. Näin ollen ei voida katsoa, että kantajien oikeutta esittää asianmukaisesti kantansa olisi loukattu.
- 86 Näissä olosuhteissa kantajien puolustautumisoikeuksien loukkaamista koskeva väite on hylättävä perusteettomana.

– Oikeus tehokkaaseen oikeussuojaan

- 87 Tehokasta oikeussuojaa koskeva periaate on jäsenvaltioiden yhteisestä valtiosääntöperinteestä johtuva yhteisön oikeuden yleinen periaate, ja se on vahvistettu Roomassa 4.11.1950 allekirjoitetun, ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn yleissopimuksen 6 ja 13 artiklassa sekä Euroopan unionin perusoikeuskirjan (EUVL 2007, C 303, s. 1) 47 artiklassa. TuomioistuINVALVONNAN tehokkuus merkitsee, että kyseessä oleva unionin viranomainen on velvollinen ilmoittamaan rajoittavan toimenpiteen perusteet yhteisölle, jota asia koskee, mahdollisuuksiensa mukaan joko sinä ajankohtana, jona kyseinen toimenpide on toteutettu, tai ainakin niin pian kuin mahdollista sen toteuttamisen jälkeen, jotta kyseinen yhteisö voi käyttää kanneoikeuttaan ennen määräajan päättymistä. Tämän kyseisten perusteluiden ilmoittamista koskevan velvollisuuden noudattaminen on nimittäin tarpeen sekä sitä varten, että rajoittavien toimenpiteiden adressaatit voivat puolustaa oikeuksiaan parhain mahdollisin edellytyksin ja päättää kaikista asiaan vaikuttavista seikoista tietoisina, onko asian saattaminen unionin tuomioistuinten käsiteltäväksi tarkoituksenmukaista, että sitä varten, että nämä viimeksi mainitut kykenevät täysimääräisesti harjoittamaan kyseessä olevaan toimeen kohdistuvaa laillisuusvalvontaa, joka niille kuuluu (ks. vastaavasti ja analogisesti edellä 80 kohdassa mainitut yhdistetyt asiat Kadi ja Al Barakat International Foundation v. neuvosto ja komissio, tuomion 335–337 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 88 Nyt käsiteltävissä asioissa edellä 51–62 kohdasta ilmenee ensinnäkin, että riidanalaisissa toimissa oli kantajiin kohdistettuja rajoittavia toimenpiteitä koskevia riittävän täsmällisiä tietoja.
- 89 Tämän jälkeen nämä samat syyt annettiin erikseen tiedoksi Fulmenille. Mahmoudianin osalta 67–69 kohdasta ilmenee, ettei se, ettei päätöstä 2010/413 ja täytäntöönpanoasetusta N:o 668/2010 ollut annettu erikseen tiedoksi, ole vaikuttanut hänen menettelyllisiin oikeuksiinsa, joihin kuuluu oikeus tehokkaaseen oikeussuojaan.

- 90 Unionin yleinen tuomioistuin voi valvoa täysimääräisesti riidanalaisten toimien laillisuutta.
- 91 Näissä olosuhteissa kantajien tehokasta oikeussuojaa koskevan oikeuden loukkaamisesta esitetty väite on hylättävä perusteettomana.
- 92 Ensimmäinen kanneperuste on kaiken edellä todetun perusteella hylättävä.

Kolmas kanneperuste, joka koskee kantajien osallistumista ydinaseiden levittämiseen koskevaa arviointivirhettä

- 93 Kantajat väittävät kolmannella kanneperusteellaan, että neuvosto on tehnyt arviointivirheen päätellessään, että ne ovat tukeneet ydinaseiden levittämistä.
- 94 Kantajat esittävät kaksi väitettä näkemyksensä tueksi. Ensimmäisellä väitteellä, joka esitetään kummassakin asiassa, ne kiistävät sen, että Fulmen olisi toiminut Fordoon laitoksessa lähellä Qomia, ja väittävät, ettei neuvosto ole esittänyt näyttöä tätä koskeville väitteilleen.
- 95 Neuvosto väittää, että Fulmen on asentanut sähkölaitteita Fordoon laitoksessa lähellä Qomia. Neuvosto lisäsi istunnossa, ettei sitä voida vaatia esittämään näyttöä tälle väitteelle. Neuvoston mukaan unionin tuomioistuinten valvonnan on rajoitettava sen varmistamiseen, että rajoittavien toimenpiteiden oikeuttamiseksi esitetyt syyt ovat ”todennäköisiä”. Näin on nyt käsiteltävissä asioissa, kun otetaan huomioon, että Fulmen on jo pitkään Iranin sähkölaitemarkkinoilla toiminut yhtiö, jolla on huomattavasti työvoimaa.
- 96 Tältä osin on muistutettava, että yhteisöön kohdistettavien rajoittavien toimenpiteiden toteuttamistoimen laillisuutta koskeva tuomioistuinvalvonta ulottuu sellaisten tosiseikkojen ja olosuhteiden arviointiin, joihin on vedottu kyseisen toimen perustelemiseksi, sekä niiden todisteiden ja tietojen tutkimiseen, joihin kyseinen arviointi perustuu. Riitauttamistapauksessa neuvoston tehtävänä on esittää nämä seikat, jotta unionin tuomioistuimet voivat tutkia ne (ks. vastaavasti edellä 48 kohdassa mainitussa asiassa Bank Melli Iran v. neuvosto, 14.10.2009 annetun tuomion 37 ja 107 kohta).
- 97 Näin ollen toisin kuin neuvosto väittää, nyt käsiteltävissä asioissa harjoitettava laillisuusvalvonta ei rajoitu esitettyjen perustelujen abstraktin ”todennäköisyyden” tutkimiseen, vaan siihen on sisällyttävä kysymys siitä, tukevatko konkreettiset todisteet ja tiedot niitä oikeudellisesti riittävästi.
- 98 Neuvosto ei voi myöskään väittää, ettei sillä ole velvollisuutta esittää tällaisia seikkoja.
- 99 Ensinnäkin neuvosto väittää tältä osin, että kantajiin kohdistetut rajoittavat toimenpiteet on toteutettu jäsenvaltion ehdotuksesta päätöksen 2010/413 23 artiklan 2 kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti. Tämä seikka ei kuitenkaan muuta sitä tosiseikkaa, että riidanalaiset toimet ovat neuvoston toimia; tämän täytyy näin ollen varmistaa, että niiden toteuttaminen on oikeutettua, pyytämällä tarvittaessa kyseistä jäsenvaltiota esittämään sille tätä varten tarpeelliset todisteet ja tiedot.
- 100 Toiseksi neuvosto ei voi vedota siihen, että kyseiset tiedot ovat peräisin luottamuksellisista lähteistä eikä niitä näin ollen voida paljastaa. Vaikka tämä seikka voisikin mahdollisesti oikeuttaa niiden tiedoksi antamista kantajille tai näiden asianajajille koskevat rajoitukset, unionin tuomioistuinten on voitava valvoa tällaisten toimenpiteiden laillisuutta ja perusteltavuutta ilman, että sitä vastaan voitaisiin vedota neuvoston käyttämien todisteiden tai tietojen salaisuuteen tai luottamuksellisuuteen, kun otetaan huomioon tuomioistuinvalvonnan keskeinen rooli rajoittavien toimenpiteiden toteuttamisen yhteydessä (ks. analogisesti edellä 72 kohdassa mainittu OMPI-tapaus, tuomioin 155 kohta). Neuvostolla ei ole oikeutta perustaa rajoittavien toimenpiteiden toteuttamisesta annettua tointa jäsenvaltion tiedoksi antamiin tietoihin tai asiaan liittyviin seikkoihin, jos tämä jäsenvaltio ei ole valmis

sallimaan niiden tiedoksi antamista unionin tuomioistuimille, jotka valvovat tämän päätöksen laillisuutta (ks. analogisesti asia T-284/08, People's Mojahedin Organization of Iran v. neuvosto, tuomio 4.12.2008, Kok., s. II-3487, 73 kohta).

- 101 Kolmanneksi neuvosto väittää virheellisesti, ettei siltä voida vaatia näyttöä yhteisön osallistumisesta ydinaseiden levittämiseen, kun otetaan huomioon kyseisten toimintojen salainen luonne. Yhtäältä jo se, että rajoittavien toimenpiteiden toteuttamista ehdotetaan päätöksen 2010/413 23 artiklan 2 kohdan perusteella, edellyttää, että tapauskohtaisesti kyseisellä jäsenvaltiolla tai unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealla edustajalla on todisteita tai tietoja, jotka sen mielestä osoittavat, että kyseinen yhteisö osallistuu ydinaseiden levittämiseen. Toisaalta neuvoston mahdollisesti kohtaamilla vaikeuksilla sen pyrkiessä osoittamaan tämän osallistumisen voi tarvittaessa olla vaikutusta siltä vaaditun näytön tasoon. Niistä ei sitä vastoin voi olla seurauksena neuvoston vapauttaminen kokonaan sille kuuluvasta todistustaakasta.
- 102 Neuvosto ei nyt käsiteltävien asioiden arvioinnin osalta ole esittänyt mitään tietoja tai näyttöä riidanalaisten toimien perustelujen tueksi. Kuten se keskeisiltä osin itse myöntää, se on tukeutunut pelkkiin toteen näyttämättömiin väitteisiin, joiden mukaan Fulmen olisi asentanut sähkölaitteita Fordoon laitoksessa lähellä Qomia ennen kuin tämän laitoksen olemassaolo paljastui.
- 103 Näissä olosuhteissa on todettava, ettei neuvosto ole esittänyt näyttöä siitä, että Fulmen olisi toiminut Fordoon laitoksessa lähellä Qomia, ja näin ollen on hyväksyttävä kolmas kanneperuste ilman, että olisi tarpeen lausua Mahmoudianin asiassa T-440/10 esittämästä toisesta väitteestä, joka koskee hänen asemaansa Fulmenissa.
- 104 Koska neuvosto ei ole riidanalaisissa toimissa vedonnut muihin seikkoihin, jotka oikeuttavat rajoittavien toimenpiteiden kohdistamisen Fulmeniin ja Mahmoudianiin, kyseiset toimet on kumottava siltä osin kuin ne koskevat kantajia.
- 105 Riidanalaisten toimien kumoamisen ajallisten vaikutusten osalta on todettava ensin, että täytäntöönpanoasetuksella N:o 668/2010, jolla muutettiin asetuksen N:o 423/2007 liitteessä V olevaa luetteloa, ei enää ole oikeusvaikutuksia, koska viimeksi mainittu asetus kumottiin asetuksella N:o 961/2010.
- 106 Asetuksen N:o 961/2010 osalta on muistutettava, että Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 60 artiklan toisen kohdan nojalla poiketen siitä, mitä SEUT 280 artiklassa määrätään, unionin yleisen tuomioistuimen ratkaisut, joilla kumotaan asetus, tulevat voimaan vasta kyseisen perussäännön 56 artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitetun ajan kuluttua, tai jos muutosta on haettu tämän ajan kuluessa, muutoksenhaun hylkäämisestä. Neuvostolla on siis kahden kuukauden määräaika välimatkasta johtuvalla 10 päivän määräajalla lisättyä tämän tuomion tiedoksi antamisesta lukien korjata todettu loukkaaminen kohdistamalla mahdollisesti kantajiin uusia rajoittavia toimenpiteitä. Nyt käsiteltävissä asioissa ei vaikuta siltä, että asetuksella N:o 961/2010 säädettyjen rajoittavien toimenpiteiden tehokkuus vaarantuisi niin vakavalla ja korjaamattomalla tavalla, että voitaisiin oikeuttaa kyseisen asetuksen vaikutusten voimassaolon pysyttäminen kantajiin nähden unionin tuomioistuimen perussäännön 60 artiklan toisessa kohdassa määrättyä aikaa pidemmälle, kun otetaan huomioon näiden toimenpiteiden merkittävä vaikutus kantajien oikeuksiin ja vapauksiin (ks. analogisesti asia T-316/11, Kadio Morokro v. neuvosto, tuomio 16.9.2011, 38 kohta, ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa).
- 107 Päätöksen 2010/413, sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 2010/644, kumoamisen ajallisista vaikutuksista on lopuksi muistutettava, että SEUT 264 artiklan toisen kohdan nojalla unionin yleinen tuomioistuin toteaa tarpeelliseksi katsomissaan tapauksissa, miltä osin kumotun toimen vaikutuksia on pidettävä pysyvinä. Nyt käsiteltävissä asioissa se, että asetuksen N:o 961/2010 ja päätöksen 2010/413, sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 2010/644, kumoamisen vaikutukset tulevat voimaan eri päivinä, voi loukata vakavasti oikeusvarmuutta, koska näillä kahdella toimella säädetään kantajiin

kohdistuvista samanlaisista toimenpiteistä. Päätöksen 2010/413, sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 2010/644, vaikutukset on siis pysytettävä kantajien osalta siihen asti, kunnes asetuksen N:o 961/2010 kumoaminen tulee voimaan (ks. analogisesti edellä 106 kohdassa mainittu asia *Kadio Morokro v. neuvosto*, tuomion 39 kohta).

Oikeudenkäyntikulut

- ¹⁰⁸ Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska neuvosto on hävinnyt asian, se on kantajien vaatimusten mukaisesti veloitettava korvaamaan näiden oikeudenkäyntikulut.
- ¹⁰⁹ Tämän saman työjärjestyksen 87 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaan toimielimet, jotka ovat asiassa väliintulijoina, vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan. Näin ollen komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

- 1) Seuraavat säädökset kumotaan siltä osin kuin ne koskevat Fulmenia ja Fereydoun Mahmoudiania:**
 - Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä ja yhteisen kannan 2007/140/YUTP kumoamisesta 26.7.2010 annettu neuvoston päätös 2010/413/YUTP
 - Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EY) N:o 423/2007 7 artiklan 2 kohdan täytäntöönpanosta 26.7.2010 annettu neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 668/2010
 - päätöksen 2010/413 muuttamisesta 25.10.2010 annettu neuvoston päätös 2010/644/YUTP
 - Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä ja asetuksen (EY) N:o 423/2007 kumoamisesta 25.10.2010 annettu neuvoston asetus (EU) N:o 961/2010.
- 2) Päätöksen 2010/413, sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 2010/644, vaikutukset pysytetään Fulmenin ja Mahmoudianin osalta asetuksen N:o 961/2010 kumoamisen vaikutusten voimaantuloon asti.**
- 3) Kanne hylätään muilta osin.**
- 4) Euroopan unionin neuvosto vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Fulmenin ja Mahmoudianin oikeudenkäyntikulut.**
- 5) Euroopan komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.**

Pelikánová

Jürimäe

Van der Woude

Julistettiin Luxemburgissa 21 päivänä maaliskuuta 2012.

Allekirjoitukset